

3. Tot cu ajutorul faptelor se poate ușor constata că împrumuturile lexicale sînt mai puțin numeroase decît calcurile lingvistice. Acestea din urmă sînt preferate, în general, împrumuturilor, deoarece nu implică decît transpunerea sensului, a formei interne a unui cuvînt sau a structurii unei unități frazeologice. Modelele rusești după care s-au creat echivalente românești sînt cuvinte derivate și compuse, deci elemente lexicale cu o structură ușor analizabilă. Cf., de pildă, *coreferat*, *autoservire*, *general-locotenent*, *navă-satelit* și altele, a căror apariție în limba română nu a implicat și adoptarea unui material sonor străin.

4. Mai bine reprezentate chiar decît calcurile de structură sînt cele frazeologice și lexico-frazeologice. Calcurile frazeologice și lexico-frazeologice n-au contribuit însă numai la îmbogățirea vocabularului românesc actual, ci și a sintaxei, în măsura în care îmbinările fixe de cuvinte constituie obiectul acestora.

5. Ceea ce este interesant e faptul că numeroase calcuri din limba română actuală prezintă unele aspecte comune cu calcurile mai vechi, produs al aceleiași influențe rusești, exercitate în secolele al XVIII-lea și al XIX-lea. Spre deosebire de calcurile din perioada amintită, majoritatea celor recente se bucură însă de o largă circulație, deși au, în general, același caracter predominant livresc¹.

6. Împrumuturile lexicale nu sînt, de obicei, elemente de origine rusească, ci mai ales neologisme latino-romanice și germanice, care au întărit, în ultimă analiză, caracterul romanic al vocabularului românesc.

¹ Pentru calcurile din secolele trecute și pentru raportarea lor la cele din româna actuală vezi și Victor Văcenco, *op. cit.*, în *Culegere de studii* (1962), mai ales p. 70.